

Ordning af Optagelsesprøven, hvor der, det tør jeg hævde, udøves en ret betydelig Kontrol med de Elever, der vil ind paa Seminarierne, gjorde den det under den Forudsætning, at man derved skulde undgaa at lægge et Aar til Læreruddannelses-tiden.

Man mente, at Læreruddannelsen nok trængte til at forbedres, men man vilde nødvendig skride til at lægge et Aar paa, idet man saa saadan paa det, at det var bedre at sige til Eleverne: Tag den Undervisning og den Oplysning, hvor I kan faa den, fremfor at lægge et Aar til Seminarietiden og dermed gøre det tvungent at gaa paa den bestemte Skole. Man var den Gang fra mange Sider imod at gaa til en 4-aarig Læreruddannelse, baade fordi det kostede betydeligt mere saavel for den enkelte som for Staten, og fordi man mente, at naar Eleverne kom ind paa Seminariet med betydelig bedre Foruddannelse, vilde der derved blive Lejlighed for dem til paa selve Seminariet at fordybe sig mere i Stoffet, idet det Stof af elementære Kundskaber, som skulde tildeles Eleverne paa Seminariet, ikke vilde blive saa omfattende, naar de havde bestaaet den, om jeg saa maa sige, strengere Optagelsesprøve, der da blev indført.

Jeg tror endvidere, jeg tør sige, at det var en Forudsætning den Gang, at der skulde gives Seminarierne mere Ret til at lægge deres Læseplaner, som hvert enkelt fandt for godt, og at der skulde gives dem mere Ret til at fordybe sig i Stoffet, saaledes som man nu paa de enkelte Skoler maatte mene var mest formaalstjenligt. Og endelig tror jeg, at man havde en Forudsætning til, en Forudsætning, som aldrig er gaaet i Opfyldelse, og det var den, at den afsluttende Prøve skulde gøres mindre omfattende og mindre dybtgaaende. Jeg vilde have ønsket, at den højtærede Minister havde søgt at gennemføre dette Program i Stedet for nu baade at skærpe Kravene ved Optagelsesprøven og lægge et Læreaar til de tre og tillige beholde Afslutningsprøven, som den nu er.

Hvorledes er Stillingen da nu? Ja, nu kommer der hvert Aar ind paa vore Seminarier et Hold af unge, som har gennemgaaet en Optagelsesprøve, der paa mange Maader er meget omfattende. De har nu — jeg tror ikke, jeg siger for meget — ved Optagelsen en saa stor Fond af Kundskaber, som Eleverne tidligere, vi kan sige for saadant noget som 20—25 Aar siden, først naaede efter at have været paa Seminariet omkring et Aar. Og jeg synes, det er en Fordel, at man

har givet Eleverne Ret til at indsamle disse Kundskaber hvor som helst. Nogle har faaet dem paa Realskoler, andre paa Højskoler eller Fortsættelsesskoler, en hel Del har været paa de udvidede Højskolekursus i Askov, atter andre er forberedt ude omkring hos dygtige Lærere. Men endnu er det saadan, at ikke Halvdelen af dem, der fremstiller sig, har Eksamen af nogen Art, og jeg vil holde fast paa, at i Hovedsagen er alle i Virkeligheden godt forberedt. Jeg tror, ingen tør sige andet. Det er i Virkeligheden et ret godt og solidt Hold, der kommer ind, ogsaa ret ensartet i Hovedsagen.

Naar derfor den højtærede Minister nu stiller Forslag om at gøre Optagelsesprøven strengere, tør jeg ikke støtte et saadant Forslag; jeg tror ikke, det vil være rigtigt. Men jeg skal paa den anden Side sige, at jeg vil heller ikke gaa med til, at man gør Optagelsen paa Seminarierne mindre svær, end den er i Øjeblikket, thi jeg har nu den Tro, at skal Eleverne virkelig have et Udbytte ud af Seminariet, saa er den Mængde af Kundskaber, de kommer med, ikke for stor. Den er en passende Fond, en god Grund for den Undervisning, der skal komme. Derfor er jeg ogsaa imod, at man stiller Kravet angaaende Optagelsesprøven, som det er stillet i § 4, hvorved man stiller Optagelsesprøven lige med Realeksamen, Præliminæreksamen og Studentereksamen. Jeg ønsker ikke, at Eleverne skal møde med nogen Art af Forberedelse i Sprog, for hvis man vil holde det fast, er det ensbetydende med, at ingen Elev, i alt Fald i de første mange Aar, kan blive forberedt, uden at han skal paa en eller anden Skole eller tage en eller anden Eksamen. Den almindelige Uddannelse ude omkring hos Lærerne er der samtidig slaaet Bom for, thi de almindelige Lærere ude over Landet kan ikke give den Undervisning i Sprog, som skal til, hvis de paagældende skal stilles i alt Fald nogenlunde lige med dem, der har taget Realeksamen eller Præliminæreksamen.

Der har været Tale om at kræve visse Eksaminer som Betingelse for at komme ind paa Seminarierne. Jeg finder den højtærede Ministers Begrundelse for Undladelsen af at fyldestgøre dette Krav fuldt ud tilstrækkelig, saa det skal jeg ikke komme ind paa. Men jeg vil holde fast, at jeg er ikke saa tilfreds med den Dispensationsfrihed, der gives Ministeren til at lade Folk, der har underkastet sig disse Eksaminer, gaa ind i Seminarierne uden at aflægge nogen Prøve. Man vil sige, at det